ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 4ης Απριλίου 1968*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Αίτηση του Finanzgericht München για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ ως προς την ερμηνεία των άρθρων 95 και 97 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Διατακτικό της αποφάσεως:

1) **Το άρθρο 97, παράγραφος 1, που εφαρμόζεται όταν τα κράτη μέλη, τα οποία επιβάλλουν τον φόρο κύκλου εργασιών κατά το σωρευτικό και επαναληπτικό φορολογικό σύστημα, έχουν πραγματικά ασκήσει την ευχέρεια που τους αναγνωρίζει η διάταξη αυτή, δεν γεννά υπέρ των πολιτών προσωπικά δικαιώματα, τα οποία οφείλουν να διασφαλίσουν τα εθνικά δικαστήρια.**

2) **Στα κράτη που έχουν κάνει χρήση της ευχέρειας που τους παρέχει το άρθρο 97 λογίζεται ως «μέσος συντελεστής» κάθε συντελεστής που θεσπίστηκε από το οικείο κράτος ως τέτοιος συντελεστής με επιφύλαξη της εφαρμογής της δεύτερης παραγράφου αυτού του άρθρου.**

3) **Ως «εσωτερικοί φόροι που επιβαρύνουν άμεσα ή έμμεσα τα ομοειδή εθνικά προϊόντα» νοείται κατά το άρθρο 95, παράγραφος 1, το σύνολο των φόρων που πλήττουν πραγματικά και ειδικά το εθνικό προϊόν σε όλα τα στάδια της κατασκευής τους και της εμπορίας τους που προηγούνται ή συμπίπτουν με το στάδιο της εισαγωγής του προερχομένου από άλλα κράτη μέλη προϊόντος.**

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Η πρόταση ταυτίζεται, κατά βάση, με τα τρία σημεία του διατακτικού.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.